

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

XI. Chrysostomus in synodo ad Quercum depositus, accusationes de integro judicari in synodo postulat ab Arcadio Imperatore. Et synodus quidem congregata est, sed infelici prorsus eventu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

Nam cum occidentalibus obrulissent consensuros se ut *ex utroque Concilio Legati in Aegyptum* mittantur ad noscenda Athanasij crimina, eam conditionem addunt, consentire se damnationi suae, si calumniam ei impositam fuisse constiterit, ac praeterea ut ipsis pracludatur omnis via implorandi praesidium Imperatorum, aut Concilij, vel etiam cujuscumque Episcopi. Petunt tamen ut si aliter evenerit, eadem conditione teneantur Athanasij fautores. *Si falsa*, inquit, *inventae fuerint quae Concilio nuntiavimus, ipsi damnemur, nec Imperatoribus, nec Concilio, nec cuiquam Episcopo conqueramur.*

IX. Secundum exemplum extat apud Epiphanium Scribit enim in haeresi LXXI. (quae est Photinianorum) Photinum a Synodo Sardicensi damnatum velut novae haereseos auctorem, Constantij Imperatoris auctoritatem implorasse, ut causam suam retractari obtineret, & ut ostenderet iniquo se iudicio fuisse depositum. Constantius itaque octo Comites, id est, Consiliarios suos delegavit, qui una cum Concilio orientalium, quod anno CCCLVII. congregatum est in urbe Sirmiensi, causam ejus judicarent, susceptam a Basilio Episcopo Ancyrano curam vincendi impietatis & haereseos propositiones Photini. Hujus porro delegationis adeo felix eventus fuit ut damnatio hujus haereticum illic confirmata fuerit, cujus acta ad Imperatorem missa sunt; quae item authentica secum detulit Basilius, & Comites item qui iudicio intererant.

X. Tertium exemplum subministrat Socrates; qui libro II. cap. XXXIX. scribit Imperatorem Constantium, quomodo anno CCCLIX. Concilium orientalium apud Seleuciam congregasset, diversas ad eos literas scripsisse; cum in istis praeciperet ut primum de causa fidei tractaretur, in aliis vero juberet ut causae Episcoporum ante omnia judicarentur. At quod in capite sequenti ait Socrates, de Cyrillo Hierosolymorum Episcopo loquens, nullum dubitandi locum relinquit. Fuerat is depositus ab Acacio Episcopo Caesareae Metropolitano suo in synodo provinciae Palaestinae; a qua provocavit ad majus Concilium, oblato iudicibus libello appellationis. Annotat Socrates, primum omnium Cyrillum contra consuetudinem & canonem ecclesiasticum appellationem usurpasse ad eum morem qui in foro obtinet: *τοῦτο μὲν ἐν, μίμος καὶ πρῶτος καὶ τὸ σύνθετος τῶ κανόνι ἐκκλησιαστικῶ Κύριλλος ἐπίσκοπος, ἐκκλησίᾳς ὡς ἐν δημοσίᾳ δικαστηρίῳ χρῆσασθαι μίμος.* Vnde colligere possumus nondum receptam ea aetate fuisse appellationem a minori synodo ad majorem, neque a provinciali ad

patriarchalem. Nam Concilium Antiochenum, quod novemdecim ante annis celebratum fuerat quam Seleuciam haberetur, non tribuebat facultatem appellandi ab una synodo ad aliam. Unica ei mens fuit praescribere quandam deposito liceret Principis rescriptum ad majus Concilium impetrare ad obtinendam revisionem, quae primos iudices non vetabat secundo iudicio interesse. Nihilominus Cyrillus simpliciter appellavit ad majus Concilium; appellationemque suam primis iudicibus denuntiavit, cum mos postulare videretur ut rescriptum Principis impetraret. Expostulatio itaque adversus eum facta ei prorsus similis est quae adversus eum fieret quem Parlamenti consultum damnasset, si is scripto provocaret, iudicibusque appellationem suam denuntiaret; qui potius sibi providere deberet impetratis literis Cancellariae, quas vocant, & proposita erroris exceptione. At Cyrillus ultra progressus est. Nam praeter innovationem ab eo introductam, rescriptum quoque Constantij obtinuit secundum morem; quo causa eadem retractari iussa in Concilio Seleucensi, cujus auctoritate restitutus est Cyrillus. Hunc autem Socratis locum ea de causa accuratius explicare placuit, quod vir eruditissimus ejus sensum non bene ceperit, ut neque canonis Antiocheni.

XI. Quartum exemplum peti potest ex damnatione sancti Ioannis Chrysostomi: qui cum in synodo ad Quercum, suburbium id est Chalcedonis, depositus fuisset a Theophilo Episcopo Alexandrino, in exilium actus est ab Imperatore, revocatus tamen ab eo paulo post. At is, tamen revocatus fuisset, aegre ferens iudicium adversum se latum, tamen nullitibus plenum & erroribus, Arcadij Augusti praesidium expetiit, rogans ut synodum congregaret, in qua omnes accusationes de integro judicarentur: *Μὴ ὀφειράμεθα Christianissimum Regem ut Concilium ageret, quo facta haec justificarentur, ut ipse ait in epistola ad Innocentium.* Et Concilium quidem illud convocatum est, sed infelici eventu quoad causam magni hujus viri.

XII. Praeter ea argumenta, validum quoque testimonium ad probandam veterem illam Principum auctoritatem sumi potest ex lege quae prohibuit ne deinceps hic mos usurparetur. Ea extat in Codice Theodosiano: ubi Impp. Arcadius & Honorius edicunt ut Episcopi depositi in synodo collegarum suorum pellantur in exilium, si quid adversus sententiam in illos latam aut contra